

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за письмовим клопотанням громадянина Гарбарчука Валерія Леонтійовича щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 21, пункту 3 частини першої статті 26, частини п'ятої статті 40 Закону України "Про виконавче провадження"

м. К и ї в
28 грудня 2002 року
№ 67-у/2002

Справа № 2-71/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича – суддя-доповідач,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про наявність підстав для відкриття конституційного провадження у справі за письмовим клопотанням

громадянина Гарбарчука Валерія Леонтійовича щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 21, пункту 3 частини першої статті 26, частини п'ятої статті 40 Закону України "Про виконавче провадження".

Заслухавши суддю-доповідача Розенка В.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернувся громадянин Гарбарчук В.Л. з письмовим клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини четвертої статті 21, пункту 3 частини першої статті 26, частини п'ятої статті 40 Закону України "Про виконавче провадження" (далі – Закон).

На думку автора клопотання, суди загальної юрисдикції неоднозначно застосовували положення зазначених статей Закону, що призвело до порушення його конституційного права на судовий захист.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) Ухвалою від 26 грудня 2002 року на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі.

3. У письмовому клопотанні йдеться, по суті, про спір, який виник із сімейних відносин після розірвання шлюбу і оспорювання Гарбарчуком В.Л. правомірності стягнення з нього коштів на утримання двох неповнолітніх дітей. Гарбарчук В.Л. за рішенням Луцького міського суду сплачував аліменти з 1997 року. Його колишня дружина Гарбарчук Н.О. за угодою з ним у 1999 році відкликала виконавчий документ. Але у 2000 році вона повторно звернулася до відділу виконавчої служби Луцького міського управління юстиції з проханням поновити стягнення аліментів, оскільки Гарбарчук В.Л. порушував умови угоди. Того ж року звернення спочатку було задоволено, але згодом державний виконавець виніс постанову про відмову у відкритті виконавчого провадження. Стягувачка Гарбарчук Н.О. оскаржила цю постанову

до Луцького міського суду, який відмовив у задоволенні її скарги. У подальшому це рішення було скасовано ухвалою судової колегії в цивільних справах Волинського обласного суду. Розглядаючи справу повторно, Луцький міський суд постанову державного виконавця скасував та зобов'язав його у встановленому порядку забезпечити стягнення аліментів з Гарбарчука В.Л.

За скаргами автора клопотання Волинський обласний суд двічі розглядав зазначену справу в касаційному та наглядовому порядку і рішення міського суду залишив без змін. Отже, надані Гарбарчуком В.Л. матеріали засвідчують, що він реалізував своє право на судовий захист, і не підтверджують неоднозначного застосування Закону компетентними судами, які розглядали його скарги.

4. Громадянин Гарбарчук В.Л. вважає, що існує суперечність між статтями 21, 40 Закону, та піддає сумніву судові рішення у зв'язку з начебто особистою зацікавленістю та упередженістю деяких суддів, що розглядали його скарги. Однак Конституційний Суд України не вповноважений усувати колізії чинного законодавства, а також перевіряти питання лояльності, суддівської етики та інші подібні фактичні обставини прийняття рішень.

5. Даючи оцінку письмового клопотання Гарбарчука В.Л., Конституційний Суд України зазначає, що підстав для відкриття провадження немає, оскільки в ньому відсутнє обґрунтування наявності неоднозначного застосування судами ряду норм Закону, а порушені автором питання непідвідомчі Конституційному Суду України.

Конституційний Суд України, керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтею 42, пунктами 2, 3 статті 45, статтями 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України",

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за письмовим клопотанням громадянина Гарбарчука Валерія Леонтійовича щодо офіційного тлумачення положень частини

четвертої статті 21, пункту 3 частини першої статті 26, частини п'ятої статті 40 Закону України "Про виконавче провадження".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ